

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 45, параграф 2, буква г) от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ — който гласи: „Всеки икономически оператор може да бъде изключен от участие в процедура за възлагане на поръчка, когато този икономически оператор [...] е виновен за сериозно професионално нарушение, доказано с всяко средство, с което могат да си послужат възлагачите органи“ — във връзка с член 53, параграф 3 и член 54, параграф 4 от Директива 2004/17/ЕО ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че като такова сериозно професионално нарушение може да се квалифицира случай, в който съответният възложител прекрати едностранно или развали сключения с определен икономически оператор договор за обществена поръчка поради причини, за които последният отговаря, при положение че посоченият договор е прекратен или развален в рамките на 3 години преди откриването на процедурата за възлагане на обществената поръчка и стойността на неизпълнената част от обществената поръчка възлиза на най-малко 5 % от стойността на договора?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, в случай че на дадена държава членка е разрешено да въведе други, различни от посочените в член 45 от Директива 2004/18/ЕО критерии за изключване на икономически оператори от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — които критерии тази държава членка счита за оправдани с оглед на защитата на обществен интерес, на законните интереси на възложителя, както и за запазване на лоялната конкуренция сред икономическите оператори — съвместимо ли е с тази директива и с Договора за функциониране на Европейския Съюз, ако в посочения случай от процедурата за възлагане на обществената поръчка се изключи икономически оператор, спрямо когото съответният възложител прекрати едностранно или развали сключения с него договор за обществена поръчка поради причини, за които същият икономически оператор отговаря, ако договорът е едностранно прекратен или развален в рамките на 3 години преди откриване на процедурата за възлагане на обществената поръчка и стойността на неизпълнената част от поръчката възлиза на най-малко 5 % от стойността на договора?

⁽¹⁾ ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

⁽²⁾ ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от *Gerechtshof te Amsterdam* (Нидерландия) на 23 септември 2011 г. — *D. F. Asbeek Brusse & K. de Man Garabito/Jahani BV*

(Дело С-488/11)

(2012/С 13/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподатели: D.F. Asbeek Brusse, K. de Man Garabito

Ответник: Jahani BV

Преюдициални въпроси

1. Следва ли лице, отдаващо под наем жилища в рамките на осъществяваната от него търговска дейност, което отпаде под наем жилище на физическо лице, да се разглежда като „продавач или доставчик“ на услуги по смисъла на Директива 93/13 ⁽¹⁾? Договор за наем, сключен между, наемодател, отдаващ под наем жилища в рамките на осъществяваната от него търговска дейност, от една страна, и наемател, който действа извън рамките на търговската си дейност, от друга страна, попада ли в приложното поле на тази директива?
2. Обстоятелството, че член 6 от Директива 93/13 следва да се разглежда като норма, която е идентична с определени национални разпоредби — повелителни правни норми съгласно националното законодателство — означава ли, че в правен спор между физически лица транспониращите Директивата национални разпоредби относно неравноправните клаузи представляват повелителни правни норми, поради което националните съдилища са оправомощени и задължени както в първата, така и във въззивната инстанция служебно да проверят дадена договорна клауза (и по този начин да излязат извън пределите на посочените с въззивната жалба правни основания) въз основа на посочените транспониращи Директивата национални разпоредби и, ако стигнат до извода, че клаузата е неравноправна, да прогласят нейната нищожност?
3. Съвместимо ли е с полезното действие на общностното право, ако националният съд не приложи договорна клауза за неустойка, която следва да се счита за неравноправна по смисъла на Директива 93/13, а единствено намали неустойката съгласно националното законодателство, в случай че физическото лице се позовава единствено на правомощието на съда да намали неустойката, но не се е позовава и на унищожаемостта на клаузата?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Жалба, подадена на 26 септември 2011 г. от *Fuchshuber Agrarhandel GmbH* срещу Определение на Общия съд (втори състав) от 21 юли 2011 г. по дело T-451/10, *Fuchshuber Agrarhandel GmbH/Комисия*

(Дело С-491/11 Р)

(2012/С 13/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (представител: G. Lehner, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия